Č. 5629.

Obecní dávky: Okolnost, že domy vystavěné podle zák. o stav. ruchu požívají osvobození od státní daně domovní a od samosprávných přirážek k ní, nepůsobí jejich osvobození od obecních dávek.

(Nález ze dne 3. května 1926 č. 23.079/25).

Prejudikatura: Boh. 5125 adm.

Věc: Rudolf V. S. v Ž. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran obecních dávek.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-li byla prozat. plat. rozkazem úřadovny hl. m. Prahy v ... z 11. listopadu 1924 předepsána z místností v jeho domech čís..... za rok 1924 obecní dávka z nájemného, všeobecné vodné a dávka za používání ob. stok. Odvolání vytýkající, že místnosti ty zmíněným dávkám nepodléhají, poněvadž domy byly vystavěny podle zákona o podpoře stav. ruchu, bylo usnesením sboru hl. m. Prahy pro vyřizování stížností z 11. března 1925 zamítnuto. Další odvolání zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím, poněvadž nejde o trvalé osvobození místností od daně domovní a není tudíž podle § 1 pravidel č. 1838 fin./23 dán podklad pro osvobození od ob. dávek.

O stížnosti uvážil nss toto: — — — —

Mezi stranami není sporno, že uvedené domy byly vystavěny podle zákona o stav. ruchu. Ze spisů není však patrno, podle kterého zák. o stav. ruchu byly vystavěny. Leč ani zákon o stav. ruchu č. 100/21 ani čís. 45/22 ani č. 35/23 neobsahují ustanovení, že by stavby podle těchto zákonů provedené byly osvobozeny od veř. dávek, nýbrž přiznává jim osvobození pouze od státní daně domovní a od přirážek samosprávných korporací k této dani. Nelze tedy z těchto zákonů vyvozovati, že by domy stavěné podle zákonů o stav. ruchu byly osvobozeny od ob. dávek a tedy i od dávek st-li předpsaných.

Stížnost dovozuje pak z pravidel o vybírání těchto dávek, že je nelze vybírati z místností nalézajících se v domech, které požívají osvobození podle zák. o stav. ruchu.

Nss vyslovil již v nálezu Boh. 5125 adm. právní názor, že pravidla o vybírání obecní dávky z nájemného a z používaných místností v Praze, schválená min. fin. výn. z 18. dubna 1922 resp. pravidla o vybírání vodného v Praze, schválená týmž výnosem, pokud se týče pravidla o vybírání poplatku za vpouštění stok a potrubí domovních do ob. stok a používání těchto v Praze, schválená min. fin. výn. z 31. prosince 1922 neposkytují žádného podkladu pro to, že by od této dávky byly osvobozeny místnosti nalézající se v domech, kterým přísluší pouze osvobození od daně domovní podle zákona o stav. ruchu čís. 45/22. Totéž platí i o osvobození podle zákonů č. 100/21 a 35/23, poněvadž i tyto zákony obsahují v bodě, který zde přichází v úvahu, podstatně stejné ustanovení.

Lichou jest konečně i námitka stížnosti, že nemohl býti vydán prozatímní, nýbrž že měl býti vydán řádný plat. rozkaz. Vyměřovací úřad označil svůj plat. rozkaz jako prozatímní vzhledem k ustanovení odst.

2. § 3 cit. pravidel o vybírání ob. dávky z nájemného, které stanoví, že při novostavbách neb nových objektech nájemních předepíše se ob. dávka prozatímně na základě nájemného vlastníkem domu ohlášeného neb úředně vyšetřeného. Každý předpis provedený na základě úředního vyšetření neb ohlášení upraví se pak konečně, když nájemné bylo berní správou upraveno. Leč toto ustanovení pravidel může se, jak také II. stolice správně uvedla, týkati pouze oněch novostaveb neb nových objektů, které nepožívají osvobození neb neúplného osvobození od daně domovní, neboť v případech, kdy takovéto úplné osvobození třeba dočasně jest dáno, nedojde vůbec k upravení nájemného berní správou, ježto státní daň se vůbec nepředpisuje. Jest tedy označení plat. rozkazu jako prozatímního v daném případě, kde jde o úplné osvobození od daně domovní a kde tedy nějaká pozdější změna plat. rozkazu následkem upravení nájemného berní správou jest vyloučena, vůbec bezvýznamné a není strana tím, že plat. rozkaz byl formálně označen jako prozatímní, nijak ve svých právech zkrácena.

Č. 5630.

Dávka z přírůstku hodnoty. — Pozemková reforma: Při zcizení zabrané půdy lze poplatek podle § 61 zák. příděl., který stihá zcizitele, který však byl zapraven podle smlouvy nabyvatelem, připočísti jako vedlejší plnění k ceně zcizovací za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty.

(Nález ze dne 3. května 1926 č. 24.060/25.).

Prejudikatura: Boh. 1009, 1155, 2560 adm. a j.

Věc: Quido Th. v N. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podle postupní smlouvy z 20. listopadu 1923 vnesl st-l nemovitosti tam blíže uvedené do společnosti Rolnický akciový cukrovar v O. Podle čl. XI. smlouvy převzala uvedená akc. společnost na sebe povinnost zaplatiti případný poplatek podle § 61 zák. z 30. ledna 1920 č. 81 Sb. Plat. rozkazem zem. inspektorátu pro zem. dávky v Praze ze 4. listopadu 1925 byla st-li předepsána dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí, při čemž byl k zcizovací ceně připočten 10%ní poplatek předepsaný stpú-em a to částkou 130.000 K. Odvolání st-lovo vytýkající, že připočtení uvedeného poplatku ke zcizovací ceně není přípustným, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, poněvadž podle smlouvy převzala zmíněná akc. společnost na sebe placení uvedeného poplatku a poplatek byl skutečně také předepsán a společností zaplacen.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

St-l nepopírá, že jest 10%ní poplatek za uvolnění části zabraného majetku ve smyslu § 61 cit. zák., který převzal k placení kupec v trhové smlouvě o části zabraného statku, připočísti při vyměření dávky z přír. hodn. nemovitostí ke zcizovací ceně. Nepopírá ani, že se nabyvatel v uvedené smlouvě zavázal k zaplacení tohoto poplatku. Stížnost namítá pouze, že v daném případě nelze zaplacení uvedeného poplatku nabyvatelkou pokládati za vedlejší plnění ve smyslu § 5 pravidel o vybírání